

Uz sākumlapu>Prasības iesniegšana tiesā>Eiropas tiesiskās sadarbības atlants civilietās>Eiropas kontu apķīlāšanas rīkojums

Eiropas kontu apķīlāšanas rīkojums

Čehija

50. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Tiesas, kuras ir kompetentas izdot Eiropas kontu apķīlāšanas rīkojumu

Prāgas 1. rajona tiesa (saskaņā ar [Likuma Nr. 6/2002 par tiesām un tiesnešiem](#) 37. pantu).

50. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Iestāde, kas norādīta kā kompetenta iegūt informāciju par kontu

Prāgas 1. rajona tiesa ir kompetenta iegūt informāciju par kontiem (saskaņā ar [Likuma Nr. 6/2002 par tiesām un tiesnešiem](#) 37. pantu).

50. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Metodes, ar ko iegūt informāciju par kontu

128. pants Likumā Nr. 99/1963 [Civilprocesa kodekss](#) (*občanský soudní řád*), ar grozījumiem, ir noteikts, ka ikvienam pēc pieprasījuma bez maksas ir jāinformē tiesa par jebkuru faktu, kas ir nozīmīgs tiesvedībai un tiesas lēmuma pieņemšanai.

50. panta 1. punkta d) apakšpunkts — Tiesas, kurās iesniedz pārsūdzību pret atteikumu izdot Eiropas kontu apķīlāšanas rīkojumu

Pārsūdzība ir jāiesniedz ar tās tiesas starpniecību, kuras lēmums tiek apstrīdēts (204. panta 1. punkts Likumā Nr. 99/1963 [Civilprocesa kodekss](#), ar grozījumiem). Piekritība pēc būtības ir [apgabaltiesām](#) (*krajské soudy*). Teritoriālā piekritība ir apgabaltiesai, kuras jurisdikcijas teritorijā atrodas rajona tiesa, kas pasludināja nolēmumu pirmajā instancē. Prāgas 1. rajona tiesas teritoriālā piekritība pirmajā instancē ir Prāgas pilsētas tiesai (*Městský soud v Praze*) saskaņā ar [Likuma Nr. 6/2002 par tiesām un tiesnešiem](#) 37. pantu.

50. panta 1. punkta e) apakšpunkts — Iestādes, kas ir norādītas kā kompetentas saņemt, pārsūtīt un izsniegt Eiropas kontu apķīlāšanas rīkojumu un citus dokumentus

Prāgas 1. rajona tiesa (saskaņā ar [Likuma Nr. 6/2002 par tiesām un tiesnešiem](#) 37. pantu).

50. panta 1. punkta f) apakšpunkts — Iestāde, kas ir kompetenta izpildīt Eiropas kontu apķīlāšanas rīkojumu

Prāgas 1. rajona tiesa (saskaņā ar [Likuma Nr. 6/2002 par tiesām un tiesnešiem](#) 37. pantu).

50. panta 1. punkta g) apakšpunkts — Apmērs, kādā var apķīlāt kopīgus un nominālus kontus

Kopīga konta gadījumā var apķīlāt tikai parādniekam piederošo līdzekļu daļu (311.a panta Likumā Nr. 99/1963 [Civilprocesa kodekss](#), ar grozījumiem). Gadījumā, kad konts ir atvērts vairākām personām, parasti tajā esošie līdzekļi starp šīm personām tiek sadalīti vienādās daļās (2663. pants Likumā Nr. 89/2012 [Civillikums](#) (*občanský zákoník*), ar grozījumiem).

50. panta 1. punkta h) apakšpunkts — Noteikumi, kas piemērojami summām, kuras ir atbrīvotas no apķīlāšanas

Šie noteikumi ir paredzēti 304.a, 304.b, 310. un 317.-319. pantā Likumā Nr. 99/1963 [Civilprocesa kodekss](#), ar grozījumiem. Līdzekļi netiek apķīlāti, ja tie, piemēram, ir paredzēti algu, atvaļinājuma naudas un citu maksājumu veikšanai saistībā ar darba samaksu. Tas attiecas arī uz līdzekļiem, kuru summa nepārsniedz iztikas minimumu divkārtšā apmērā, sociālā nodrošinājuma iemaksām un t.s. grūtību pabalstiem. Attiecībā uz līdzekļiem, kuri ir paredzēti algu, atvaļinājuma naudas un citu maksājumu veikšanai saistībā ar darba samaksu, debitoram (t.i., parādniekam) ir jāiesniedz finanšu iestādei (kurā viņam ir konts) rakstisks paziņojums, kurā apliecināts maksājuma mērķis, šādi veicamo maksājumu kopējā summa, kā arī visu darbinieku vārdi, norādot precīzas viņiem izmaksājamās atlīdzības summas. Debitora parakstam uz paziņojuma ir jābūt apliecinātam. Tā kā šis ir procesuāls akts, ko veic debitors, paziņojums debitora (juridiskās personas) telpās ir jāparaksta tādai personai, kura ir pilnvarota minētās juridiskās personas vārdā ierasties tiesā saskaņā ar [Civilprocesa kodeksa](#) 21. pantu. Finanšu iestādei nav pienākums un nav arī jauts pārbaudīt paziņojumu, un tā nepārbaudīs to, vai veiktie maksājumi ir faktiski izmantoti konkrētam mērķim; tā apmierinās debitora darbinieku prasījumus atbilstoši kontā pieejamajiem līdzekļiem (ieskaitot arī līdzekļus, kas kontā tiek ieskaitīti vēlāk, ja sākotnējā summa nav pietiekama maksājumu veikšanai). Tas attiecas arī uz līdzekļiem, kuru summa nepārsniedz iztikas minimumu divkārtšā apmērā. Šajā gadījumā finanšu iestādei ir arī jāveic maksājums, pamatojoties uz debitora pieprasījumu, darot to neatkarīgi un bez tiesas iejaukšanās (ja debitors nosūta pieprasījumu tiesai, tiesa par to nepieņem nekādu lēmumu. Debitors pieprasījumu nosūta tikai finanšu iestādei, lai tā izpildītu pieprasījuma pamatā esošās saistības). Šādos gadījumos nav nepieciešams pārbaudīt izmaksāto līdzekļu mērķi. Finanšu iestāde tiesai vienkārši paziņos, ka tā attiecīgo summu ir izmaksājusi debitoram. Ir jāveic pasākumi, lai par šo faktu informētu saņēmēju, kuram pretējā gadījumā varētu būt pamatotas šaubas par to, vai finanšu iestāde ir rīkojusies saskaņā ar tiesas rīkojumu, ja ir veikts maksājums, kas tikai daļēji sedz prasījuma summu. Tomēr, ja šis maksājums nekādi neattiecas uz saņēmēju, nav nepieciešams viņu informēt. Visos pārējos gadījumos šīs summas tiek izslēgtas ar likumu (piem., sociālā nodrošinājuma iemaksas, autoratlīdzības un līdzīgu avotu summas).

50. panta 1. punkta i) apakšpunkts — Maksu par līdzvērtīgu valsts rīkojumu īstenošanu vai informācijas par kontu sniegšanu, ja bankas šādu maksu iekasē, un informācija par pusi, kura ir atbildīga par minētās maksas saņemšanu

Jā. Bankām saskaņā ar to maksu likmēm ir tiesības iekasēt maksu par līdzvērtīgu valsts rīkojumu īstenošanu. Maksu likmes nosaka, debitoram un bankai vienojoties saskaņā ar likumu, kurā ir noteikti to summu likumīgi griesti, par kurām banka var vienoties ar debitoru.

Bankai ir arī tiesības iekasēt maksu par informācijas sniegšanu, ja tā ar klientu ir vienojusies par to. Tas būs atkarīgs no konkrētajām maksu likmēm, un par maksu provizorisko un galīgo samaksu būs atbildīgs konta turētājs.

50. panta 1. punkta j) apakšpunkts — To maksu likmes vai citu noteikumu kopums, kurā ir izklāstīta piemērojamā maksa, ko iekasē jebkura iestāde vai cita struktūra, kas ir iesaistīta Apķīlāšanas rīkojuma apstrādē vai izpildē

Tiesas nodevas reglamentē [Likums Nr. 549/1991 par tiesas nodevām](#), ar grozījumiem. Maksas likmes par procedūrām ir noteiktas kā fiksēta summa vai kā procentos izteikta daļa no strīda pamatsummas. Maksu procentos aprēķina, pamatsummu reizinot ar maksas likmi. Atsevišķas likmes nosaka to maksu likmju ietvaros, kas pievienotas minētajam likumam. Likumu piemēro gan pirmās instances tiesvedībai, gan pārsūdzībai.

Maksas ir maksājamas, tiklīdz rodas maksāšanas saistības, proti, piemēram, kad tiek iesniegts pieteikums tiesvedības sākšanai.

Attiecībā uz bankas maksām to likmes nosaka, debitoram un bankai vienojoties saskaņā ar likumu, kurā ir noteikti to summu likumīgi griesti, par kurām banka var vienoties ar debitoru.

Maksu likmes nosaka, debitoram un bankai vienojoties saskaņā ar likumu, kurā ir noteikti to summu likumīgi griesti, par kurām banka var vienoties ar debitoru.

50. panta 1. punkta k) apakšpunkts — Līdzvērtīgu valsts rīkojumu prioritātes kārtība, ja tāda ir noteikta

Saskaņā ar valsts tiesību aktiem līdzvērtīgiem valsts rīkojumiem nav noteikta nekāda prioritātes kārtība.

50. panta 1. punkta l) apakšpunkts — Tiesas vai izpildes iestāde, kas ir kompetenta piešķirt tiesiskās aizsardzības līdzekli

Prāgas 1. rajona tiesa ir kompetenta pieņemt lēmumus (saskaņā ar [Likuma Nr. 6/2002 par tiesām un tiesnešiem](#) 37. pantu).

50. panta 1. punkta m) apakšpunkts — Tiesas, kurās jāiesniedz pārsūdzība, un pārsūdzības iesniegšanas termiņš, ja tāds ir noteikts

Pārsūdzība ir jāiesniedz tiesā, kuras lēmums tiek apstrīdēts, ne vēlāk kā 15 dienu laikā pēc rakstiska sprieduma izsniegšanas (204. panta 1. punkts Likumā Nr. 99/1963 [Civilprocesa kodekss](#), ar grozījumiem).

50. panta 1. punkta n) apakšpunkts — Tiesas nodevas

Tiesu nodevas ir reglamentētas ar Likumu Nr. 549/1991 [Par tiesas nodevām](#), ar grozījumiem. Maksas likmes par procedūrām ir noteiktas kā fiksēta summa vai kā procentos izteikta daļa no strīda pamatsummas. Maksu procentos aprēķina, pamatsummu reizinot ar maksas likmi. Atsevišķas likmes nosaka to maksu likmju ietvaros, kas pievienotas minētajam likumam. Likumu piemēro gan pirmās instances tiesvedībai, gan pārsūdzībai.

Maksas ir maksājamas, tiklīdz rodas maksāšanas saistības, proti, piemēram, kad tiek iesniegts pieteikums tiesvedības sākšanai.

50. panta 1. punkta o) apakšpunkts – Valodas, kas ir pieņemamas dokumentu tulkojumiem

Čehijas Republika atzīst **slovāku** valodu kā pieņemamu svešvalodu.

Lapa atjaunināta: 08/02/2024

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.